

Naša severna in severozapadna narodnostna meja

Postanek slovenskih narodnostnih meja sega nazaj v dobo, ko so se naši predniki kot del Jugoslovenske narodne skupine naselili v Vzhodnih Alpah, v severozapadnem delu Krasa ter v nekaterih delih, ki pripadajo deloma Jadranskemu primorju, deloma panonskemu območju srednjega Podonavja. Tedaj, v dobi naseljevanja, t. j. v 6., 7. in 8. stoletju, je doseglo slovensko naselitveno ozemlje svoj največji prostorninski obseg, z njim seveda tudi meje takratnega etičnega ozemlja na zapadu in severu.

Takrat je šla strnjena meja onega dela južnoslovanskega narodnega telesa, ki mu je vse do danes ostalo staro nacionalno ime Slovani oziroma Slovenci do pred vrata primorskih mest Kopra in Trsta, se je približala tik do furlanskih mest Krmina, Čedadu in Humina in segla v Alpe do glavnega grebena Karnskih Alp, tekla od izvirov Drave skozi zgornjo dolino te reke, tako da je celoten lienški okraj na Vzhodnem Tirolskem bil že slovenski. V dobi največje slovenske ekspanzije so sklenjene naselbine Slovencev dosegle na zapadu, ki gre od zgornje Drave na greben Deferenških planin in se povzpne na Visoke Ture, kjer so mejniki nekdanjega naselbinskega območja, med njimi najvišji vrhovi tega pogorja, Dreiherrenspitze, Grossvenediger in Grossglockner. Ledenik na Grossglocknerju nosi še danes svoje prvotno slovansko ime: Pasterz Gletscher. Od Visokih Tur je šla meja nekdanjega slovenstva preko Ankogela na Nižje Ture do Radstadtskih Tur. Od tod je šla meja navzdol v dolino zgornje Anize, ki jo preseče zapadno od Schladminga in se povzpne na Dachsteinsko pogorje. Na severni strani Dachsteina so Slovenci obljudili še povirje Zgornje Traune okoli jezer Attersee in Grundlsee. Od pogorja Totes Gebirge se je meja slovenskega ozemlja spustila v obdonavsko alpsko predgorje. V posameznih naselbinah so segali Slovenci še globoko na bavarska tla, na severu tudi preko Donave, na njen levi breg, kjer so mejili s Slovani na današnjem Češkem in Moravskem. V panonskem Podonavlju so dosegle meje Slovencev svojo največjo ekspanzijo proti vzhodu v 9. stoletju. Takrat so šle

meje nekako do Dunaja (Semmering — Severnik), ob robu alpskega predgorja do srednje Rabe in se v območju Blatnega jezera pomaknile najdalje proti vzhodu.

Vse to ogromno ozemlje je bilo naseljeno od Slovencev.

Dočim smo vzdržali proti Italiji do današnjih dni skoro celotno našo jezikovno mejo, je bil povsem drugačen razvoj naše severne meje napram Nemcem. Germanizacija Slovencev in slovenske zemlje ima svoje začetke že v drugi polovici 8. stoletja. V 9. stoletju so bile meje Slovencev v Alpah ob izviri Drave, Mure in Aniže, na severu pa ob Donavi med Linzem in Dunajem.

Ako primerjamo današnjo našo jezikovno mejo z ono 9. stoletja, vidimo koliko zemlje in koliko slovenske krvi smo že oddali Nemcem.

Ustanovitev lastne države Jugoslavije je zaustavila politično prodiranje Nemcev skozi slovenske pokrajine proti Jadranu. Ni pa mogla zaustaviti migracije tujega kapitala, ki je v povojni dobi nadaljeval svoj pohod s severa v našo domovino.

Tone Zorko:

Osebna zaobljuba v sokolski Petrovi petletnici

Zamisel sokolske Petrove petletnice je vsekakor zelo živo odjeknila v sokolskih edinicah in je poleg velike razgibanosti dela v naših društvih stavila iste pred dejstvo, da morajo v petih letih napraviti več, kot pa jim nalaga redno društveno delovanje. Po pripravah, ki še niso dale slutiti napora in odgovornosti za delo v zaobljubi, smo končno spoznali dejstvo, da smo petletnico pravzaprav pravilno idejno tolmačili, a napačno pristopili k delu za njeno izvedbo in uresničenje. Da to drži, nam potrjuje činjenica, da izvedba petletnice ne utira zmagoslavno pot, ampak da težko in le počasi napreduje. Edinice so si nadele več ali manj težke naloge in pristopile k delu. Dve leti sta pretekli, v mnogih edinicah, pa pravih uspehov ni opaziti. Ko se pozove edinico na odgovor ali na tolmačenje, se ugotovi, da nihče noče biti edinica, društvo, četa. S prstom se kaže na enega, z rameni odkimava drugi, članstvo meri na upravo, uprava ni zadovoljna s članstvom, čas poteka in vprašanja sokolske Petrove petletnice ostajajo odprta in nerešena. Ko bo pa treba pokazati sadove zaobljub, ki so tako svečano podane in obelodanjene, jih ne bo in se bomo spraševali po vzroku neuspeha.

Vzrok je v tem, da nismo pristopili k osebnim zaobljubam, k zaobljubam posameznikov. Vsota teh zaobljub naj bi tvorila potem jedro društvenim zaobljubam. Tako je bila izvedba sokolske Petrove

petletnice tudi zamišljena od svojih ustanoviteljev in propagatorjev iz sarajevske župe. V bratskih bosanskih župah opažamo, da so pristopile k delu čisto drugače kot mi in zato tako uspevajo kljub številčni manjšini pripadnikov. Zato bo tudi pri nas treba pristopiti k popravkom, k tej vrsti osebne zaobljube, da ne bo prepozno. Pri-tegnimo vse, zaobljubimo vsakega člana, zapišimo si to, da ne po-zabimo, da bo za svoj del **odgovoren**. Tega nam danes manjka. No-ben posameznik ni danes še odgovoren. Toda če mu bomo odgovor-nost naložili, se je bo hitro otresel s tem, da bo delo izvršil. Na-stalo bo tudi novo tekmovanje, tekmovanje v delu za izide sokolske petletnice.

Če so pa dane možnosti, da delo kljub vsemu napreduje, potem pa pristopimo še k novim čisto osebnim zaobljubam. Zaobljubimo se za nekaj, v kar se društvo ne bo vtikalo, a bo imela vsa velika so-kolska družina korist. Ne samo, da bo vsa zamisel petletke pridobila neprecenljivo korist, tudi vzgledi vlečejo. Pojavili se bodo posne-malci. In če ne bo mogoče izvesti posel enemu, naj pristopita k nje-mu dva ali tudi več. Ali vse moško članstvo ali vse žensko članstvo, ena ali druga vrsta naraščaja. Društvo bo vodilo le nekako evidenco nad tem delom. Takih zaobljub je v naših društvih malo ali nič, poleg častnih izjem, medtem ko so osebne zaobljube pri sosednih bratskih župah temelj vsemu ostalemu delu na polju sokolske Pe-trove petletnice. Zato tudi v tem pravcu zboljšajmo delavnost na-šega članstva, da bo dar kralju l. 1941 čim večji, lepši in popolnejši.

* Izvajanja br. Zorka se seveda ne nanašajo na ona društva, ki izvajajo svoj načrt SPP v popolnem redu. Nekatera naša dru-štva so celo že izvršila v celoti ves načrt. Tudi tem društvom pri-poročamo, da v dobi, ki je še pred nami, store še kaj za SPP. Oseb-ne zaobljube bi bile v teh društvih prav na mestu. Vzgledujmo se na boljših! Opomba uredništva.

Miljan Kocmur:

Jugoslovensko sokolstvo — državna organizacija?

Še vedno se pojavljajo sedaj s te, sedaj z druge strani opazke, da je jugoslovensko sokolstvo državna organizacija, ustanovljena z zakonom, z namenom, da do neke mere fašizira telesno vzgojo jugoslovenske mladine. S prezirom moremo preiti preko podtikavanj o takšnem namenu njegove ustanovitve, ker je občne znano, da se je reorganizacija jugoslovenskega sokolstva v »Savez Sokola kra-ljevine Jugoslavije« izvršila na željo blagopokojnega Viteškega kra-lja — Mučenika Aleksandra I. Zedinitelja. Od njegovega svetlega

in sokolstvu svetega spomina nanj, se odbijajo vse takšne insinacije. (Vrh vsega prihajajo taka podtikanja neredko s strani politične skupine, ki je bila po svojem predstavniku zastopana sama v kraljevski vladi, ko je bil obnarodovan z zakonom o SKJ; če so pripadniki te politične skupine — nehote ali hote — tako pozabljivi, da tega ne vedo ali n o č e j o vedeti, naj ne mislijo, da smo enako pozabljivi Sokoli!) Gre marveč za pojasnitev, ali se sme smatrati jugoslovensko Sokolstvo za državno organizacijo, češ, saj dobiva iz državnega proračuna vsako leto podporo.

1. Če državna uprava gmotno podpira Sokolstvo pri njegovem delu, ima gotovo interes na tem. Saj podpira tudi druge stvari, ki jih smatra za koristne. Sicer je pa ta podpora malenkost, v primeri z ogromnim delom, ki ga sokolstvo opravlja. Ako bi trebalo vse delo, ki ga Sokoli vrše v svojem idealizmu prostovoljno brezplačno, **plačati**, bi bili za to potrebni **mnogi težki milijoni!** Državno podporo sokolstvu bi mogli torej imenovati kvečjemu miloščino v primeri z vrednostjo, ki ga to delo ima.

2. Organi državne uprave, v kolikor nastopajo korektno, sami ne smatrajo jugoslovenskega sokolstva za državno organizacijo, nego za to, kar je: za organizacijo zasebne vzpodbude, ki ji je z zakonom določena le oblika. V ostalem ni nobena tajna, da javni nameščenci za svoje sokolsko udejstvovanje ne samo da od državne oblasti niso favorizirani, nego marsikateri je čutil in še čuti posledice neprijetno na lastni koži. Zdravi pameti bi se upiralo, da bi nekdo za delovanje v neki organizaciji bil preganjan od oblasti, če bi bila ta organizacija res državna. Saj se upira zdravi pameti že takšno stanje, kakršno je, da mora namreč nekdo nositi neprijetne posledice za delo, ki je državi koristno in ga državna uprava kot takšno priznava.

3. Za presojo svojstev sokolstva ni merodajno, kar morda ob tej ali oni priliki izjavi o njem ta ali drugi sokolski pripadnik kot svoje zasebno mnenje. Merodajno je marveč samo to, kar se izjavlja ali je bilo o njem izjavljeno oficijelno s strani sokolskega vodstva. Velja torej, kar beremo v »Potih in ciljih« na str. 7. in 8. kot točko 15.: »Naše sokolstvo, organizirano v SSKJ, je gibanje privatne iniciative, v katero vnaša vsak poedini član svojo osebno vrednost in svoje osebno delo. Z zakonom o SKJ sta dana oblika in način sokolske organizacije. V skladu s sokolsko ideologijo, sokolsko tradicijo in občimi sokolskimi načeli odločuje sokolstvo samostojno o vseh vprašanjih, ki se tičejo provajanja sokolske ideje.«

S tem je podan tudi najjasneje odgovor na naslovno vprašanje.

Vsakemu inteligentu, ki se ponaša s svojo razumnostjo in izobrazbo, ki pa odreka narodu pomoč v katerekoli obliki, odrekamo eksistenčno pravo.

(E. Gangl: Tyrševo Sokolstvo)

Mirka Grudnova:

Sokolstvo in žena

Ako posmatramo ženo iz njenih skromnih početkov, ko je v plahi negotovosti vstopila v sokolsko telovadnico, moremo doumeti, koliko je delo sokolske vzgoje, ki je vzbudilo ženi njeno samozavest in čut soodločbe in soodgovornosti v vzgoji in delu za narod.

Povdarjajoč dejstvo, da so zdravemu in krepkemu narodu potrebne tudi zdrave in krepke žene in matere je dr. Miroslav Tyrš s svojim geslom »bratstvo, svoboda in enakost« pozval tudi žene v svoj krog. Dejansko so se odzvale temu pozivu 7 let kasneje po ustanovitvi Sokola, t. j. leta 1869. V Ljubljani pa 8 let kasneje po ustanovitvi Južnega Sokola, t. j. leta 1871. Od tedaj dalje se je delo žene v sokolstvu razvijalo od stopnje do stopnje, do osamosvojitve. Te njene osamosvojitve v delu in njene samostojnosti pa ne moremo toliko pripisati morebitni njeni zadevni borbi, pač pa vzgoji v trdem, vztrajnem in žilavem sokolskem delu in naravnem pojavu, ko je tok časa dvignil ženo iz njenih ozkih spon, jo predal v krog javnega življenja in tedaj tudi sokolski organizaciji aktivno in samostojno delavko.

»Samo žene morejo rešiti ženske stvari, v resnici rešiti do podrobnosti« tako pravi dr. Tyrš. V tej zavesti in iz kategorične potrebe vodi žena ženo, jo razumeva in vzgaja v medsebojni sestrski ljubezni. Njen delokrog v sokolstvu je obsežen, vsestranski in v enakem razmerju s člani tako glede dolžnosti in glede pravic. To povdarjajo tudi »Pota in cilji« v točki, ki se glasi: »Vprašanje sodelovanja žen v sokolstvu je rešeno po načelu sokolske enakosti. Vsled tega sokolstvo v pogledu spola ne dela nikakih razlik, bodisi glede pravic, bodisi glede dolžnosti«.

Do pozitivnega uspeha pri vzgoji sokolskega ženstva nam pomorejo dobre in sposobne vodnice in vaditeljice v sokolskih telovadnicah in sokolsko vzgojene žene izven nje.

Naše godbe

(Konec.)

Iz malega raste veliko! V Artičah tudi niso imeli kar čez noč godbe na pihala. V letu 1932 so pričeli s tamburaškim zborom, ki je odlično napredoval in je postal zarodek kasnejše godbe na pihala, ki so jo artiški bratje ustanovili leta 1934. Od tedaj igra godba na vseh sokolskih in drugih nacionalnih prireditvah v Spodnjem Posavju, da ima za seboj že 39 javnih nastopov. Poleg koračnic, raznih himen in godbe za spremljanje telovadnih nastopov, je godba naštudirala tudi nekaj koncertnih komadov.

Našim nasprotnikom je artiška godba trn v peti. Radi bi jo uničili. Vsi dosedanji njihovi poskusi, da bi naša godba utihnila, pa so se razbili ob značajnosti in zavednosti bratov godbenikov. Tako upamo, da bomo drugo leto ob jubilejnem zletu celjskega Sokola pozdravili našo godbo iz Artič v sokolskih krojih.

Sokolska
godba
Artiče

Najboljša naša godba, znana tudi izven mej naše župe, je vsekakor godba trboveljskega Sokola, ki je bila ustanovljena na pobudo br. Dolničarja in z izdatno podporo oz. dolgoročnim posojilom bratskega Saveza. 1. decembra 1933 je sokolska godba prvič igrala v povorki. Od tedaj se pa je leto za letom izpopolnjevala in sodelovala na nastopih mnogih sokolskih društev. Tako je igrala že v Brežicah, Sevnici, Radečah, Laškem, Sv. Petru v Sav. dolini, Žalcu, Sv. Pavlu pri Preboldu, na Vranskem, v Motniku, Mozirju, Hrastniku, na Dolu pri Hrastniku, v Zagorju, Polšniku, Ponovičah, Litiji, Šmartnem pri Litiji in Dolenjem Logatcu.

Sokolska
godba
Trbovlje
v povorki
na župnem
zletu

Trboveljska sokolska godba je nadalje sodelovala pri treh zadnjih župnih zletih (glej sliko!), pohitela na pokrajinski zlet v

Zagrebu in s svojim sodelovanjem prispevala k uspehu obrambnega zbora v Ljubljani.

V Trbovljah je sodelovala pri mnogih nacionalnih manifestacijah in proslavah; pri sprejemu bolgarskih učiteljic-pevk in je spremila do poslednjega doma vse umrle brate in sestre. Godba goji v intenzivni meri tudi koncertno glasbo in je priredila dva samostojna koncerta.

V naši župi res nismo v zadregi za godbe. Dolžnost vseh društev pa je, da se pri svojih prireditvah in nastopih poslužujejo predvsem sokolskih godb.

Milan Mahkota:

Po čebuli diše . . .

Eno izmed pglavitnih sokolskih načel je — bratstvo. Tako širokogrudno bratstvo, da tista slovenska — »rajši ga imam kot svojega rodnega brata« — ni nič. Takole rečeno bolj krepko: »Brat mi mio, koje vere bio!« S tem smo povedali vse . . . Brat mi je po duhu in koži, pa naj se križa po pravoslavno, naj kolne »hudiča« ali »dušo«, ali mu pa naj fes diči »rusu glavu« — vse eno — »brat mi mio« . . .

*

Velik sokolski zlet v Ljubljani l. 1933. . . (Tudi letos okrog Vidovega dne bo tak in za del naše župe obvezen. Opomba pisca!) Vsa sokolska Jugoslavija sodeluje, še bratje Čehi so v gosteh. Navdušeni smo na moč. »Kaj vse zmore sokolsko bratstvo«, se ogo-varjamo, znani in neznani, vsi . . . vsi . . . Rdeča srajca se meša med pestrimi narodnimi nošami, bele hlače pripadnikov južnjaških sokolskih četnikov se prelivajo v pestri množici mogočne slovanske barve: modre, bele in rdeče.

*

Srečava se s sestro Dragico.

»Zdravo sestra«, kako ste spali, kam hitite?»

»Spala? Saj veste — slamnjača. Pa človek vse prenese, če je k r e p a k in zaveden«, mi odgovori. »Ampak nikdar več, če bodo južni sodelovali.«

»Kako to«, sem v zadregi vprašal? »Tako po čebuli diše, kaj jih vlačijo sem gori«, je dejala in je hitela v zbor, da pokaže moč velike slovanske organizacije . . .

*

Popoldanski nastop . . . Vse se gnete . . . Vročina, silna vročina. Članice so pripravljene, da odkorakajo na stadion.

V gneči vrvež. Kot bilko nosi zagorel, opankan srbski brat

članico, ki ji je slabo, na ambulantno. Vsega je ponemarila. »Vode, vode«, kriči, že sta izginila.

*

Zlet je končan. Na domove se vozimo; vsi prežeti velikega navdušenja.

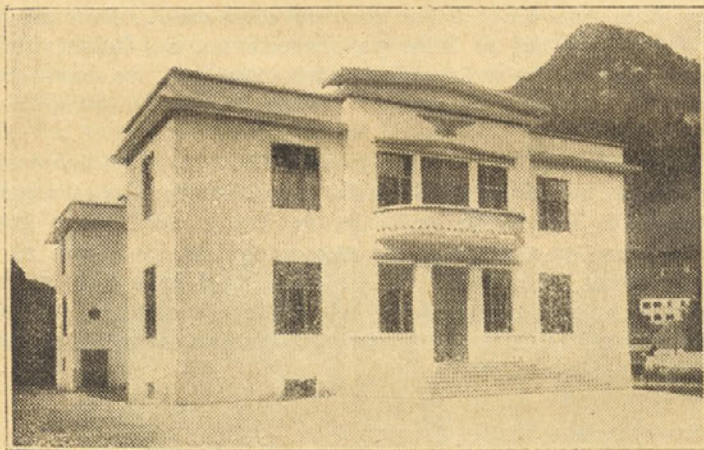
V kupeju sede članice in sestra Dragica gostoli: »So pa res bratje ti južnjaki. Nobeden drug se še zmenil ni za me, ko mi je postalo slabo pred nastopom. Mlad Srbin, naraščajnik, me je zanesel do zdravnika. So res zavedni bratje«...

»Pa ni nič po čebuli dišal«, sem ji pomežiknil ter se zdrenjal po zabasanem hodniku v sosednji vagon.

V vlaku je bilo soparno, in z Dragico sva bila menda oba pri istih mislih...

Danica Grudnova:

Sokolski dom v Laškem

Pri čitanju poročil o Sokolskih domovih, ki so pripadli s priključitvijo Sudetov k Nemčiji, se je marsikdo grenko zamislil. Sporedno s to mislijo sem se spomnila ponosnega Sokolskega doma v Laškem, kajti v tem prijaznem mestecu je usoda ubrala pota pravice in porušila stremljenje nemške ekspanzije na jug ter nakane iznarodelih stremuhov. Laško bi moralo postati po njihovih načrtih važno oporišče za nadaljnjo prodiranje v sredo jugoslovenske zemlje. Z osvobojenjem je prenehala večja važnost raznarodovalnih trdnjav vzdolž južne železnice in potreba je bila, da se s smotrnim delom iztrebijo korenine tujega plevela. Ako so se tega kje zavedali v polni meri, so se v Laškem. Vsi vemo in čutimo, da nam podar-

jena stvar ni nikoli tako pri srcu in njen pomen trpi na učinkovitosti, če je še tako na zunaj blesteč, kot nam je pri srcu stvar, ki je zrasla iz dela lastnih žuljev in dolgotrajnega napora ter naprezanja sil v želji za doseg skupnega smotra.

Po poročilih iz leta 1933. razvidimo s kakšno vnemo in ne-sebično požrtvovalnostjo se je laško članstvo lotilo dela, kajti kljub takratni krizi se je obvezalo, da odstopi desetino svojih mesečnih dohodkov gradbenemu fondu. Nato so rudarji, ko je počivalo delo v rudnikih in ni bilo zaslužka, zavihteli svoje krampe in lopate na stavbišču za bodoči Sokolski dom. Tako je iz prostovoljnega dela in prostovoljnih prispevkov zrastle lepa, bogata stavba, ki je v ponos in veselje vsakomur, ki po naše misli in čustvuje.

V dobi, ko vlada naziranje, da se bo očuval le tisti narod, ki bo duhovno močan in stal dovolj oborožen za utrjenimi mejami, bi se moralo zavedati vse naše članstvo, da je tudi nam potrebna oborožitev. Kakšna? Oborožitev lastnega duha in volje, ki bo v danih primerih odločilnega pomena za obstoj v Sokolu pridobljenih narodnih dobrin. Vse to se bo lahko doseglo tam, kjer bo članstvo pokazalo svoj idealizem tako, kot ga je v Laškem. S svojim strem-ljenjem in neomajno voljo so si zgradili trdnjavo, kot je ne vidiš zlepa, vsi za enoten cilj, da se da domovini ljudi, ki je bodo vredni, ki jo bodo znali čuvati in jo ljubili. Pod lastno streho je delo lažje, lastna streha veeplja ponos, bodri mlačne in je dokaz potomcem o požrtvovalnosti prednikov. Šesto leto stoji mogočno ognjišče telesne in duhovne sokolske kulture v Laškem. Ob otvoritvi so želeli novemu domu, naj živi in se razvija Sokolsko društvo v Laškem, naj ostane trdna zaščita vsega dobrega in vsega lepega v našem nacionalnem razvoju, naj ostane ponos vsakega narodno zavednega Slovenca in slehernega Jugoslovena.

Pridružimo se tej želji z upanjem, da

»naši beli dvori, ostat pusti neče«.

France Štravs

V soboto 28. januarja smo na Dolu pri Hrastniku spremili na zadnji poti zvestega člana Franceta Štravs. Po dolgih letih ga je smrt rešila trpljenja. Pokojni France je bil član Sokola od otroških let dalje. V sokolskih vrstah je prešel leta dece, naraščaja in je bil eden najdelavnejših članov, dokler ga ni težka bolezen prikovala na posteljo. Bil je dolgo načelnik našega društva in kot tak z vso vnemo vršil nalogo, ki jo tako mesto stavlja na člana. Mnogo se je udeleževal tudi pri drugih nacionalnih organizacijah.

Kako priljubljen je bil pokojnik, je najlepše izpričal njegov

pogreb. Menda Dol še ni videl sličnega pogreba. K slovesu se je zbralo članstvo domačega Sokolskega društva s praporom, prihiteli so Hrastničani s praporom in prihiteli so Laščani. Poleg Sokolov se je udeležilo pogreba mnogo gasilcev iz raznih krajev. V žalnem sprevedu, kjer sta bila dva sokolska prapora in šest gasilskih zastav, sta svirali žalostinke dve godbi, da izkažeta zadnjo čast Francetu, ki je tako ljubil glasbo. Mnogo vencev — med njimi tudi sokolski — dokazujejo, kako priljubljen je bil pokojni. Združeni pevci z Dola in Hrastnika so zapeli zadnje slovo. Na pokopališču se je poslovil od nepozabnega brata v imenu Sokolskega društva starosta br. Jurko. Zadel je rog in vsi prapori so klonili v jamo, ki je vzela za vedno truplo dragega Franceta. Ostal pa je med nami njegov duh, ki nas bo bodril, naj neustrašno korakamo svojim svetlim ciljem naproti, kakor je delal tudi on, dokler je bil med nami.

Dragi France! Spavaj sladko — in zadnji Zdravo!

TEHNIČNI DEL

Župne proste vaje moške dece za I. 1939

I. SESTAVA

- I. 1. Odročiti, pesti, hrbti zadaj.
  2. Upogniti odročno gor.
  3. Suniti gor, h. ven (vzročenje), pogled gor.
  4. Drža.
- II. 1. Veliki bočni krogi naprej (hitro) in spojeno
  2. vzpora čepno med rokama (lehti skozi predročenje).
  3. Z vzokom vzravnavo v stojo razkoračno — odročiti gor, pesti, h. zadaj.
  4. Drža.
- III. 1. Predklon vodoravno — predročiti, h. zunaj (dotik tal).
  2. Zib v predklonu in sp.
  3. vzklon — odročiti, h. zadaj.
  4. Drža.
- IV. 1. $\frac{1}{2}$ obrata v levo, klek na d. — predročiti, h. ven (d. skozi priročenje).
  2. Vzravnavo in prisun d. v stojo spetno — odročiti — pesti odpreti, h. gor.
  3. Priročiti.
  4. Drža.

II. SESTAVA

- I. 1. Predročiti, pesti, h. ven.

2. Drža.
  3. Izpad z l. v stran — odročiti, h. zadaj.
  4. Drža.
- II. 1. Z d. veliki čelni krog dol, z l. lehtjo drža in sp.
 2. z d. veliki čelni krog dol in sp.
 3. $\frac{1}{2}$ obrata v l. klek na d., predročiti, h. ven (d. skozi priročenje, l. ostane na mestu).
 4. Drža.
- III. 1. Odročiti gor, h. ven, mali zaklon.
 2. Drža.
 3. Predklon, prsi se tiščijo l. kolena — skrčiti zaročno not, dl. zadaj (lehti prekrizane na hrbtu).
 4. Drža.
- IV. 1. Vzravnavna, vzklon in prisun z d. v stojo spetno — odročiti h. gor, pesti odpreti.
 2. Priročiti (krepko!).
 3. Drža.
 4. Drža.

III. SESTAVA

- I. 1. Predročiti, h. gor.
 2. Drža.
 3. $\frac{1}{2}$ obrata v l. v stojo odnožno z d. — odročiti, h. gor, l. skozi priročenje, d. ostane na mestu.
 4. Drža.
- II. 1. Prisun z d. v stojo spetno, z lokom dol skozi priročenje predročiti, h. gor.
 2. Z lokom dol, skozi priročenje odročiti, h. gor.
 3. Vzpora čepno med rokama.
 4. Drža.
- III. 1. Vzpora ležno za rokama.
 2. Drža.
 3. Vzpora čepno med rokama.
 4. Drža.
- IV. 1. Vzravnavna v stojo spetno — odročiti, h. gor.
 2. Z loki dol vzročiti, h. ven in sp.
 3. Skozi odročenje priročiti.
 4. Drža.

Vsaka sestava se izvaja štirikrat. Godba k vajam moške dece je lanska, iz l. 1938. Naroča se pri župi za ceno 6 din.

Oboževanje, kult in precenjevanje samega sebe je pri narodu istotako zlo kot pri poedincih.

Jovan Cvijić.

Proste vaje za žensko deco

K vajam se nastopa v dvojnih redih. Krajnice četvorice stoje na značkah. Razstop v globino se vzame med pohodom. Četvorice so razšete od desne proti levi na 1., 2., 3., 4. Takt $\frac{1}{4}$, mera zmerna.

RAZSTOP

- I. »E-na, dve, in, tri, in, ští-ri!«: 8 tekovnih poskokov na mestu, začne l. na »e«: prijem za roke, priročno upogniti naprej gor, roke v višini ramen, krajnice zunanje roke v bok, prsti smere naprej, palec nazaj.
- II. »E-na, dve, in«: s 4 tekovnimi poskoki pol obrata od srede nazven (1. in 2. v desno, 3. in 4. v levo) na »e« vse: roke v bok.
»tri, in, ští-ri«: s 4 tekovnimi predskoki na značke (1. in 4. daljše, 2. in 3. krajše predskoče) na »tri«: suniti dol, na »in, ští-ri«: polagoma predročiti, dl. dol.
- III. »E-na, dve, in«: s 4 tekovnimi poskoki (1. in 2. pol obrata v levo, 3. in 4. v desno) — lehti drža.
  3. S prisunom l. stoja spetno — odročiti, dl. dol.
  4. Drža.
- IV.
  1. Priročiti, hrbet ven.
  2. — 4. Drža.

PRVA SESTAVA

- I.
  1. L. prednožiti nizko — predročiti, dl. dol.
  2. L. skrčiti prednožno, stegno vodoravno, golen navpično, prsti iztegnjeni — odročno skrčiti, podlehti pred nadlehtmi, dl. dol.
  3. L. suniti nazaj v stojo zanožno — prožiti v stran, dl. dol.
  4. S prisunom l. stoja spetno — priročiti.
- II. = I. z desno nogo — z lehtmi isto.
- III.
  1. Skozi odročenje vzročiti, dl. naprej in spojeno
  2. s čelnimi loki not, desna pred levo, priročiti in sp.
  3. skozi odročenje vzročiti, dl. naprej, pogled na roke.
  4. Drža.
- IV.
  1. Vzpora čepno spojno (z lehtmi skozi odročenje).
  2. Drža.
  3. Predklon trupa in glave (brada na prsih).
  4. Drža.
- V.
  1. Vzklon trupa in glave — odročiti, dl. dol.
  2. Priročiti.
  3. Vzravnavo v stojo spetno — odročiti, dl. dol.
  4. Priročiti.

- VI. »E-na, dve, in«: s štirimi tekovnimi poskoki pol obrata v levo — na »e«: odročiti, dl. dol, potem drža.
3. S prisunom l. vzpora čepno spojno (hitro).
  4. Vzravnavo v stojo spetno — odročiti, dl. dol.
- VII. »E-na, dve, in«: s štirimi tekovnimi poskoki pol obrata v l.
3. S prisunom l. vzpora čepno spojno (hitro).
  4. Vzravnavo v stojo spetno — odročiti, dl. dol in začeti naslednji gib.
- VIII. 1. Vzkok — čelni krogi dol, desna pred levo (v vzročanju dl. naprej, v odročanju dl. dol).
2. Drža.
  3. Priročiti.
  4. Drža.
- Vaja se izvaja še enkrat!

DRUGA SESTAVA

- I. 1. L. odročiti, sklopiti dol, dl. not — pogled za l. roko in sp.
  2. l. vzročiti, izravnati in vzklopiti not, dl. gor (vzklopljenje povdarjeno) — pogled za l. roko.
  3. L. odročiti, vzklopiti gor, dl. ven — pogled za l. roko in sp.
  4. l. priročiti in izravnati (izravna se v priročanju) — pogled naprej.
- II. = I. obratno.
- III. 1. Odročiti, sklopiti dol, dl. not in spojeno
2. vzročiti, izravnati in vzklopiti not, dl. gor — pogled gor.
  3. Odročiti, vzklopiti gor, dl. ven — pogled naprej in sp.
  4. priročiti in izravnati (izravna se v priročanju).
- IV. 1. Z vzkokom stoja predkoračno z desno skrižno — predročiti not, desna zgoraj, dl. dol (križanje lehti v komolcih).
- 2.—4. Polagoma odročiti, dl. dol.
- V. 1. Z zasukom dlani naprej odročno upogniti gor, podlehti nad nadlehtmi, dl. naprej.
2. Zaklon glave.
  3. Z zasukom dl. dol l. vzročiti uločeno — pogled na l. roko.
  4. Z zasukom dl. dol d. vzročiti uločeno, prsti rok se dotikajo — pogled gor.
- VI. 1. S celim obratom na prstih v l. v nizek vzpon spetno.
2. Drža.
  3. Spon — z zasukom dl. naprej odročno skrčiti, podlehti nad nadlehtmi — pogled naprej in sp.
  4. prožiti v stran, vzklopiti gor, dl. ven.
- VII. »E-na, dve, in, tri, in, štiri-ri«: Z 8 tekovnimi poskoki dvojni obrat v levo — z lehtmi drža.

VIII. 1. S prisunom I. stoja spetno — priročiti in izravnati (izravna se v priročanju).

2. — 4. Drža.

Vaja se izvaja še enkrat.

TRETJA SESTAVA:

I. 1. Z vzkokom stoja odnožno z l. — odklon v levo — roke v bok — pogled čez l. ramo na levo peto.

2. Drža.

3. S prisunom l. stoja spetno — vzklon — z lehtmi drža — pogled naprej.

4. Drža.

II. 1. — 3. = I. 1. — 3. obratno.

4. Suniti dol.

III. 1. Skozi predročanje vzročiti, dl. naprej.

2. Stoja zanožno z d. — skozi predročanje in priročanje zročiti, dl. gor (konec giba povdarjen).

3. — 4. Klek na desni, d. koleno pri l. peti — skozi priročanje predročiti, dl. dol.

IV. 1. — 4. Tresaenje rok.

V. 1. Vzpora klečno z desno. (Gib izvesti hitro.)

2. Drža.

3. Izravnavava v stojo zanožno z desno — predročiti, dl. dol.

4. Odročiti, dl. dol.

VI. 1. — 4. Tresaenje rok.

VII. 1. Priročiti.

2. Stoja izstopno z desno naprej — skozi predročanje vzročiti, dl. not.

3. S celim obratom v l. na prstih obeh nog stoja zanožno z desno (med obratom prenos teže telesa na levo nogo).

4. S prisunom desne stoja spetno — skozi odročanje priročiti.

VIII. 1. Skozi odročanje vzročiti not s tleskom, dl. not.

2. Z zasukom dl. ven, skozi odročanje priročiti, hr. ven.

3. — 4. = 1. — 2.

Vaja se izvaja še enkrat.

SESTOP

I. »E - na, dve, in, tri, ští - ri«: z 8 tekovnimi poskoki dvojni obrat v levo — na »e«: odročiti, dl. dol, potem drža.

II. »E - na, dve, in, tri, ští - ri«: z 8 tekovnimi odskoki not v sestop k sredini (1. in 2. v levo, 3. in 4. v desno, 2. in 3. kratke, 1. in 4. daljše odskočke) — prijem za roke, polagoma priročno upogniti naprej gor, roke v višini ramen, krajnice na »e« zunanje roke v bok.

- III. »E - na, dve, in, tri, ští - ri«: z 8 tekovnimi poskoki dvojni obrat v levo — na »e« vse: roke v bok.
- IV. 1. S prisunom l. stoja spetno — suniti dol.
2. — 4. Drža.

OBJAVE

Glavna skupščina sokolske župe Celje

dne 18. decembra 1938 v Narodnem domu v Celju

Občni zbor je otvoril in vodil župni starešina br. Jože Smertnik. Njegov govor je bil objavljen v I. letošnji številki »Župnega vestnika«. V imenu Saveza je prisostvoval skupščini br. dr. Mihajlo Vukobratič, ki je imel navdušujoč govor na navzoče in bil deležen burnega priznanja.

Poročilo načelnika, načelnice in poročevalcev v strokovnem odboru so bila podana že na zboru društvenih načelnikov in načelnic, poročila ostalih župnih činiteljev so bila razmnožena in dostavljena vsem edinicam pred župno skupščino. Debata o poročilih je bila kratka.

Izmed predlogov bi omenili predlog br. društva Zagorje, da se osnuje v župni upravi mesto revizorja, ki naj vsaj enkrat na leto obiše posamezne edince, pregleda upravno poslovanje in poda potrebna navodila. Skupščina si je osvojila tudi predlog prosvetnega odbora, da prispevajo edince od vsake gledališke predstave 10 din. S temi prispevki si bo župa polagoma nabavila zbirko dramskih del in garderobo.

Za novo poslovno leto je bila izvoljena naslednja uprava: starešina Smertnik Jože, Celje, I. nam. Jakil Niko, Sevnica, II. nam. Čepin Franjo, III. nam. dr. Hrašovec Milko, načelnik Grobelnik Tone, I. nam. Vidmar Lojze, vsi Celje, II. nam. Verk Karol, Sevnica, III. nam. Klun Franc, Zagorje ob Savi, načelnica Mirka Grudnova, Celje, I. nam. Darinka Klunova, Zagorje ob Savi, II. nam. Stana Juvančeva, Sevnica, III. nam. Milka Lojkova, Celje, prosvetar Drago Pahor, Trbovlje, tajnik dr. Fran Kloar, blagajnik Viktor Kovačič, oba Celje. Člani uprave: Zofka Debelakova, Franjo Dolžan, oba iz Celja, Adolf Jesih, Trbovlje, Jože Kramar, Celje, Otmar Križnik, Laško, Tone Kurnik, Velenje, Alojz Nendl, Franc Novak, Jože Pečnik, Franjo Saksida, Ivo Svet, Jakob Tkalčec, dr. Dragotin Vrečko, Fran Vrečko, Bernard Wltawsky, vsi iz Celja. Tone Zorko, Vojnik, namestniki: Bogomir Milost, Sevnica, dr. Janko Rak, Gornji grad, Rastko Polšak, Laško, Jernej Zupanc, Sv. Jurij pri Celju. Nadzorni odbor: Drago Kralj, Karol Perc, Stanko Perc, dr. Jože Požar, Matko Šmit, Celje, namestnika Fran Furlan, Laško, Franjo Šmid, Celje.

Razsodišče: Alojz Nendl, dr. Milko Hrašovec, dr. Milan Orožen, Maks Pavlin, dr. Joško Požar, namestnika: dr. Jože Dolničar, Rudolf Ročnik, vsi iz Celja.

Župni obrambni tečaj. Župa je priredila v zaporednih nedeljah 15., 22. in 29. januarja 1939 tridnevni tečaj iz obrambnosti v Sokolskem domu v Gaberju. Posečalo ga je povprečno po 65 udeležencev. Edinice, ki so na meji župe, zaradi oddaljenosti in večjih

stroškov niso mogle napotiti svojih članov k tečaju, ostale edinice so se po večini odzvale. V tečaju so poučevali br. oficirji in podoficirji 39. pehotnega polka. Poučevalo in vadilo se je v streljanju, redovnih vajah, o plinskih maskah in uporabi istih, o vojnih strupih in slično. Z nazornim prikazovanjem so se tečajniki seznanili

s pripomočki proti nevarnostim moderne vojne tehnike in sami izvedli poedine poizkusne prizore. Bratje so pridobili v tečaju toliko znanja, da bodo mogli voditi ali vsaj uspešno pomagati v sličnih tečajih, ki se bodo vršili deloma po okrožjih, deloma po edinicah. Posebno dobrodošel je bil tečaj za one, ki pojdejo k vojakom. Župa je s tem tečajem uspešno načela važno obrambno panogo, ki jo bo leto za letom izpopolnjevala.

Župni socialni odsek

Sokolstvo je že po svojem bistvu ustanova, ki se mora zanimati za socialno stanje svojih pripadnikov. Skrb za brate in sestre, ki jih je usoda potisnila v revščino, izvira že iz sokolskega bratstva samega.

Da pride ta prepotrebna panoga sokolskega udejstvovanja do veljave, se je sestavil župni socialni odsek, ki je imel prvo sejo 21. januarja t. l. V odseku so večinoma bratje zunanjih društev, kar bo gotovo učvrstilo medsebojno povezanost. Predsednik je Franjo Čepin, Celje, podpredsednik Tone Kurnik, Velenje, tajnik Vinko Blaško, Celje, odborniki Karol Dvořak, Krško, Rudi Gonelli, Trbovlje, Otmar Križnik, Laško, Karol Strahovnik ml., Žalec, Stanko Stupica, Šmarje pri Jelšah, Anton Šijanec, Zidani most in sestra Zorka Šmidova kot predsednica soc. odseka starejših sester Sokola Celje - matica in Celje I.

Župni socialni odsek si je nadel nalogo, da podpira osirotele pripadnike, predvsem one, ki so radi sokolskega delovanja zašli v bedo. V načrtu ima posredovalnico za delo, toda uspeh borze dela zavisi od sodelovanja edinic. Nekaterim župam v našem Savezu je uspelo, da so si zagotovile socialno ustanovo, ki blagodejno vpliva na vse pripadnike dotične župe. Naš odsek si je vstavil v pravilnik med drugim tudi gradnjo počitniškega doma za revno in slabotno deco in naraščaj. Nekoliko smela zamisel, bo pa izvedljiva le tedaj, če bodo sodelovali vsi.

Vsak začetek je težek, naš tembolj, ker nismo imeli denarja niti za najnujnejše upravno poslovanje. Zato smo se obrnili na poedine brate in sestre v župi, da prispevajo k ustanovitvi socialnega sklada. Moramo priznati, da so bratje in sestre pokazali pravilno razumevanje, saj smo na prispevkih prejeli do 15. II. 3.980 din. S tem zneskom je delo omogočeno in se bo župni socialni odsek potrudil, da kmalu preide k izvrševanju nekaterih začrtanih nalog. Pri zbirki smo opazili, da se je v lepem številu odzvalo naše učiteljstvo, ki ne živi v najboljših gmotnih prilikah, da drugih njegovih neprilik ne omenjamo.

Brate in sestre bomo postopoma v našem Vestniku seznanjali z delom socialnega odseka. Prosimo, da nas pri našem delu podprete in sodelujete, kolikor morete. Zdravo! — Župni socialni odsek.

Narodno obrambna konferenca Saveza SKJ je bila 21. in 22. januarja. Našo župo je zastopal župni starosta br. Jože Smertnik, ki je podal na konferenci obširen referat. »Referat župe Celje trebalo bi da čuje svaki, koji se bavi javnim poslom. Gospodarski naš položaj je iznet u njem sa retkom stručnosti«, piše Sokolski glasnik, št. 4 z dne 27. januarja.

Naša tiskovna akcija

V decembru smo izvedli po naših društvih akcijo za pomnožitev števila naročnikov na naš »Župni vestnik«. Večina edinic se je potrudila, da je uspeh te naše akcije vsekakor zadovoljiv. V nekaterih edinicah se je število naročnikov dvignilo nad naše pričakovanje; so pa še nekatera društva, kjer se ni storilo čisto nič ali pa premalo. Podatki, ki jih imamo po tej akciji, nam tudi pričajo, da izgovor na »premalo denarja« ne drži toliko, kolikor pravi vzrok — premalo sokolskega navdušenja. Mnogi gospodarsko šibkejši bratje so naročniki Vestnika, medtem ko nekateri premožnejši člani ne marajo nič slišati o župnem glasilu.

V okrožnici, s katero smo pozvali društva, da započnejo tiskovno akcijo, smo izrazili željo, da bi 10% vsega članstva postalo naročnik »Župnega vestnika«. Ta odstotek je doseglo 24 edinic, med njimi na prvem mestu Griže z 32%. Odstotki so v nadaljnjih društvih sledeči: Rimske toplice 30, Kozje 26, Gornji grad 24, Celje - matica in Rogaška Slatina 21, Brežice 20, Krško 19, Vitanje 16, Motnik, Sv. Pavel, Šmartno in Liboje 15, Laško in Zidani most 14, Žalec 13, Bizeljsko in Trbovlje 12, Sv. Jedert, Sv. Jurij pri Celju in Vransko 11, Polzela, Sevnica in Šoštanj 10.

V manjših društvih je že z malim številom naročnikov dosežen visok odstotek, zato navajamo v naslednjem še dejansko število naročenih izvodov za nekatera društva. Bratje in sestre iz društva Celje - matica prejemajo 113 izvodov »Župnega vestnika«, Trbovlje 45, Krško 34 in Brežice 30. V drugih društvih so številke nižje.

Seveda ne moremo in ne smemo jemati teh števil kot absolutno merilo za agilnost posameznih društev. Ko bi upoštevali naročnike na vse sokolske liste, bi se pri mnogih edinicah slika bistveno izpremenila. Končno pa ne smemo prezreti tudi razlike v gospodarski in kulturni strukturi posameznih krajev. Vendar pa bo treba z delom nadaljevati. Zlasti ona društva, ki so do sedaj zane-marjala svojo dolžnost, naj sledijo lepemu vzgledu zgoraj navedenih društev.

Zaposlitev iščeta:

1 moška pisarniška moč s prakso in dovršeno trgovsko šolo

1 avtomehanič s šoferskim izpitom in dovršeno 3 razr. meščansko šolo

SOKOLSKA PETROVA PETLETNICA

SPP v društvu Hrastnik. Delo v društvu Hrastnik je razdeljeno na več odsekov in sicer tehnični, prosvetni, kino, dramski, prireditveni, tombolski, glasbeni, plesna šola, gradbeni in splošni. Vsak tak odsek ima svoj delokrog v okviru SPP, ki tudi pridno dela. Po dosedanjih podatkih je izvršenih 75% zaobljub.

Svetel primer osebne zaobljube. Dasi je sokolsko društvo Celje - matica zasnovalo velikopotezen program v okviru del SPP, so se starejše sestre imenovanega društva in društva Celje I zaobljubile, da bodo ustanovile socialni fond, iz katerega bo mogoče pošiljati na oddih slabotno sokolsko deco. Članice so odlično organizirane, imajo svoj odbor in na zadnji župni seji je bil potrjen njih pravilnik. Mesečno plačuje 128 organiziranih sester po 5 ali 10 din, tako da je ta fond v razmeroma kratkem času narastel v že lepo vsoto, okoli 10.000 din. Sestre so že nabavile vso kuhinjsko posodo, sedaj nabavljajo slamnjače in šotore in ostali potrebni inventar. Ta socialna ustanova je organizirana tako, da bo delovala še naprej po preteku SPP. Priznanje vrlim sestram!

Iniciator sokolske Petrove petletke je brat Radomilo Grčić iz župe Sarajevo.

V župi Sarajevo je od 67 zaobljubljenih sokolskih edinic izvršilo delo v okviru SPP 57 edinic.

Romanje na Kosovo. To leto bodo v okviru SPP izvršile župe Skoplje, Cetinje in predvidoma tudi župa Niš pohod svojega članstva na Kosovo polje ob priliki 550 letnice Kosovske tragedije.

SOKOLSKI TISK

Obrambenost - dr. Alfred Pihler

Proti koncu lanskega leta smo prejeli od saveznega načelnštva knjižico »Obrambenost«, katero je sestavil in napisal savezni načelnik br. Pihler.

Izdaja te knjižice je bila nujno potrebna. V zadnjih par letih, posebno pa v minulem letu, se je česče povdarjalo, da se mora naša telesna vzgoja izpopolniti v narodno-obrambnem oziru. Marsikateri načelnik ali vaditelj je bil v skrbeh, ker ni vedel, kaj naj napravi, da bo zadostil tudi tem — zanj novim zahtevam.

V prvem delu knjižice razpravlja br. Pihler o potrebi narodno-obrambne misli in privzgojitev iste in knjižico zaključuje z izrekom: »Vsak narod je sam kriv, če izgine!«

V drugem delu je nanizal ves program, ki ga je praktično izvesti. Razporejen je celo v telovadne ure po letnih časih ter v posamezne oddelke.

Iz tega programa vidimo, da ga večji del že praktično izvajamo v naših telovadnicah. Nanovo bi bilo uvesti bolj intenzivno vežbanje s puško, risanje kart (skic), pouk o strupenih plinih in nekaj specielnih vojaških prvin.

Obrambna vzgoja v Sokolstvu ni nič novega, saj vemo, da je bilo Sokolstvo ustanovljeno iz narodno - obrambnih ozirrov. Dr. Miroslav Tyrš je že sam nosil puško in svoje telovadce učil v streljanju. Tudi v svetovni vojni je Sokolstvo igralo najvažnejšo vlogo pri narodni obrambi, zato je tudi sedaj njegova naloga, da vzgaja svoje pripadnike v narodno - obrambnem duhu, da bodo naši sovražniki videli našo pripravljenost in prisiljeni bodo spoštovati sleherno ped naše zemlje.

Bratje načelniki in vaditelji, dobro prečitajte omenjeno knjižico in potem na delo!

F. K.

Tatiček Masaryk. Kot 5. zvezek sokolske knjižnice, ki jo izdaja sokolska župa Maribor, je izšla v slovenskem prevodu in priredbi br. M. Kovačiča brošura Rudolfa Eliáša »Tatiček Masaryk«. Spis je poljuden življenjepis velikega Prezidenta Osvoboditelja sestavljen iz 32 krajših poglavij, ki vsako zase osvetljuje življenjsko pot, načelo, značaj, borbe, delo in uspehe Masarykove. Prav sedaj, ko nekateri kratkovidni ljudje blatijo Masaryka, njegove učence in uspehe njihovega življenjskega dela, je prav, da smo dobili to brošuro, ki naj jo prečita vsak naš član, vsak naraščajnik. Prav sedaj je čas, da z Masarykom verujemo Havličkovi prerokbi (str. 45): »Čeprav menijo, da nam je odklenkalo — ej, vse ima svoj čas! In kar smo bili nekoč, to bomo vendar spet!« Brošuro vsem toplo priporočamo!

RAZNO

Sokolska četa Žednik v novosadski župi ima 201 člana, od katerih je 78 telovadcev.

Prvi izpiti na visoki šoli za telesno vzgojo v Beogradu so bili v dneh od 23. do 28. januarja.

Velik junaški zlet bo letos julija v Sofiji. Na zletu, ki je bil 1935., je bilo v Sofiji 6.000 jugoslovenskih Sokolov.

»Ravnopravnost, časopis za narodno odbrano« se imenuje nov list, ki je pričel izhajati v Beogradu. Namen lista je, da sledi življenju naših manjšin v tujih državah, kakor tudi položaju tujerodnih manjšin v Jugoslaviji. Cilj tega dela je označen že v imenu lista samega: priboriti hoče našim rojakom onstran mej iste pravice, kot jih uživajo tuje narodne skupine pri nas. Pozdravljamo novega borca za naše narodno pravo tembolj, ker nam je porok, da je v naši prestolnici vendarle poživljeno zanimanje za narodnoobrambna vprašanja.